

Γιατί τους ενοχλεί η 28η Οκτωβρίου;

Με πρόσχημα τους εορτασμούς για την απελευθέρωση της Αθήνας από τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής (12η Οκτωβρίου 1944) και τους αντίστοιχους της Θεσσαλονίκης (30η Οκτωβρίου 1944) έχει οργανωθεί μία μεθοδευμένη προσπάθεια για την κατάργηση των εορτασμών της 28ης Οκτωβρίου και του «ΟΧΙ». Είναι προφανές ότι το πνεύμα αντίστασης και αγώνα για ελευθερία, αξιοπρέπεια και εθνική ανεξαρτησία είναι άκρως ανεπιθύμητο, γι' αυτό και διαπιστώνουμε μία ύπουλη προσπάθεια οι απαραίτητοι εορτασμοί για την απελευθέρωση της πρωτεύουσας, να υποκαταστήσουν εκείνους για την 28^η Οκτωβρίου. Πρόκειται για μία ακόμη ιδέα της εθνομηδενιστικής κυβέρνησης Σύριζα-Ανέλ: **Η 28η Οκτωβρίου πρέπει να υποβαθμιστεί.** Όπως λένε σε σεμινάρια που κάνει το Υπουργείο Παιδείας για να «καταρτίσει» τους εκπαιδευτικούς: «Να γιορτάσουμε την απελευθέρωση και όχι την κήρυξη του πολέμου»... Ο Ν. Φίλης, η Σ. Αναγνωστοπούλου, ο Α. Λιάκος θεωρούν «πολεμοχαρή» και «εθνικιστική» την επέτειο του ΟΧΙ. Πρέπει να «εξευρωπαϊστούμε», λένε, να γιορτάζουμε την ειρήνη, όπως οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι...

Ετσι είναι οι εθνομηδενιστές: τους ενοχλεί κάθε αναφορά σε λέξεις όπως ελευθερία, αντίσταση, αγώνας. Σαν οπαδούς της παγκοσμιοποίησης και του πολυπολιτισμού, τους ενοχλεί η εθνική ταυτότητα του λαού και η συλλογική του μνήμη, **τους ενοχλεί η εθνική ενότητα της 28^{ης} Οκτωβρίου.** Με πρόσχημα τον υποκριτικό φιλειρηνισμό και τον δήθεν ανθρωπισμό τους, προωθούν την αποεθνικοποίηση της Ελλάδας, τη μετατροπή μας σε «πολίτες του κόσμου», άτομα χωρίς παρελθόν, ρίζες, παράδοση, ταυτότητα. Το «ΟΧΙ» ενοχλεί και για τον λόγο ότι ήταν παλλαϊκό. Ένωσε όλους τους Έλληνες, από όλο το πολιτικό φάσμα. Αυτό ενοχλεί μια κυβέρνηση που δεν

μπορεί να κρατηθεί στην εξουσία παρά μόνο διχάζοντας την κοινωνία, στρέφοντας τους Έλληνες στον εμφύλιο, για να κρύψει τη δική της ανικανότητα. Μια κυβέρνηση του «ναι σε όλα», που το μοναδικό «όχι» που είπε, εκείνο του δημοψηφίσματος, ήταν καταστροφικό και ψευδεπίγραφο και μεταβλήθηκε στο πλέον επονεϊδίστο «Ναι», στη συνέχιση και την επιδείνωση της νέας Κατοχής.

Ας πει κάποιος στους προοδευτικούς φωστήρες του τσιπρισμού ότι, σε αυτόν τον τόπο, με τη μακραιώνη αντιστασιακή παράδοση, **έχουμε μάθει να μνημονεύουμε όχι τις νίκες και τις επιτυχίες μας, αλλά τις στιγμές εκείνες της ιστορίας, που αποφασίσαμε να αντισταθούμε και να αγωνιστούμε.** Ανεξαρτήτως συνεπειών. Όλες οι επέτειοι μνήμης μας, εθνικές και κοινωνικές, έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό: την αντίσταση και τον αγώνα, που σε καμία περίπτωση δεν γίνεται αναίμακτα, όχι διότι είμαστε λάτρεις των πολέμων και του θανάτου, αλλά επειδή δεν μπορούμε να ζήσουμε χωρίς την ελευθερία. Η μαζική και ομόθυμη απόφαση του λαού μας για αντίσταση και αυτοθυσία θα πρέπει να είναι ο οδηγός μας για το μέλλον. Αυτό προϋποθέτει την ενότητά μας, κάτι που δεν είναι επιθυμητό από όσους θέλουν τη πατρίδα μας και τον λαό μας διαιρεμένο και αδύναμο. Εμείς, από την πλευρά μας, διεκδικούμε το αναφαίρετο δικαίωμά μας στην εθνική και συλλογική μνήμη.

> Να πούμε ένα νέο «ΟΧΙ» στον εθνομηδενισμό και τον ραγιαδισμό.

> Να τιμήσουμε τους πολυαίμακτους αγώνες του ελληνικού λαού για ελευθερία.

> Να γιορτάσουμε το ΟΧΙ της 28ης Οκτωβρίου 1940.

Αντίσταση στην παρακμή!

Ένα νέο όραμα για τον Ελληνισμό!

Κίνημα ΑΡΔΗΝ > Ξενοφώντος 4, Αθήνα, 10557 > τηλ.: 210.38.26.319 > e-mail: perardin@gmail.com

ΚΙΝΗΜΑ
άρδην

www.ardin-rixi.gr